

## Rechtbank van eerste aanleg te Brussel, vonnis van 17 november 2009

*Huwelijk – Turkse huwelijksakte – Erkenning – Geen wetsontduiking – Geen schijnhuwelijk – Artikelen 23, 27 en 31 WIPR – Tegenstrijdige beslissingen tussen de ambtenaar van de burgerlijke stand en de Dienst Vreemdelingenzaken*

*Mariage – Acte de mariage turc – Reconnaissance – Pas de fraude à la loi – Pas de mariage blanc – Les articles 23, 27 et 31 du CDIP – Décisions contraires entre l’officier de l’état civil et l’Office des Etrangers*

RV-nr. : 08/6636/8

### INZAKE:

Verzoekende partijen

**Mevrouw S.K.** geboren te (...) op (...) van Belgische nationaliteit, wonende te (...), en echtgenoot **de heer T.I.**, geboren te ... (Turkije) op ..., van Turkse nationaliteit, wonende in Turkije,

met als raadslieden Mrs. Heidi Maris en Jinske Verhellen, advocaten met kantoor te 9000 Gent, Lange Violettestraat 98.

[...]

### BESPREKING

Verzoekers zijn op (...) 2008 gehuwd in Turkije;

Het huwelijk van verzoekers werd overgeschreven in de registers van de Burgerlijke Stand van de gemeente Mechelen op 17 januari 2008;

Tweede verzoeker heeft op 24 januari 2008 een aanvraag verricht tot het bekomen van een visum gezinshereniging;

Het visum werd op 7 oktober 2008 geweigerd;

In een schrijven uitgaande van de FOD Binnenlandse Zaken, Algemene Directie Vreemdelingenzaken dd. 14 oktober 2008, gericht aan de raadsman van verzoekers wordt medegedeeld dat in toepassing van de bepalingen van de Wet van 15 december 1980 het visum bij beslissing van 7 oktober 2008 werd geweigerd;

De vordering van verzoekers strekt ertoe:

- hun huwelijk, afgesloten in Turkije op (...) januari 2008 te erkennen;
- te horen zeggen voor recht dat de weigeringsbeslissing van de FOD Binnenlandse Zaken niet gegrond is;
- te horen zeggen voor recht dat de FOD Binnenlandse Zaken dient over te gaan tot erkenning van het huwelijk van verzoekers en tot afgifte van een visum op basis van het afgesloten huwelijk, zulks onder verbeurte van een dwangsom van 250,00 EUR per dag;



Deze rechtbank is bevoegd om van de vorderingen, betrekking hebbend op de erkenning van het huwelijk en de vraag tot erkenning door de FOD Binnenlandse Zaken kennis te nemen (art. 27, 31 en 23 § 2 Wb. IPR), de vordering is tevens op regelmatige wijze ingeleid (art. 23Wb. IPR);

De rechtbank is evenwel niet bevoegd om zich uit te spreken over de overige vorderingen van verzoekers;

De vorderingen van verzoekers, betrekking hebbend op de weigeringsbeslissing tot afgifte van een visum bekritisieren een administratieve beslissing, waaromtrent de bevoegdheid ligt bij de uitvoerende macht;

Bovendien strekken de vorderingen van eisers ertoe de uitvoerende macht te horen bevelen een andere beslissing te nemen, op straffe van een dwangsom;

Verzoekers vragen derhalve dat aan het daartoe in de Vreemdelingenwet aangeduide bestuur haar beoordelingsbevoegdheid zou worden ontnomen en dat de rechtbank zich in de plaats van het bestuur zou stellen;

In de kwestie, voorwerp van dit onderdeel van de vorderingen van verzoekers, komt het de administratie toe, in uitvoering van haar soevereiniteit te beslissen, daarbij er wel op lettend dat geen subjectieve rechten worden geschonden, doch waarbij de rechter haar, in uitvoering van haar beslissingsbevoegdheden, geen bevel heeft te geven;

Deze vorderingen behoren tot de bevoegdheid van de uitvoerende macht;

Wat de erkenning van het buitenlands huwelijk van verzoekers betreft, moet worden vastgesteld dat het huwelijk door de ambtenaar van de burgerlijke stand van de gemeente Machelen op 17 januari 2008 werd overgeschreven in de registers van Burgerlijke Stand;

Verzoekers betogen terecht dat door deze daad hun in Turkije afgesloten huwelijk impliciet doch zeker door de daartoe bevoegde overheid werd erkend, derwijze dat ook de overige Belgische overheidsdiensten deze erkenning dienen te respecteren;

Bovendien blijkt op grond van de gegevens door verzoekende partijen verstrekt en uit de neergelegde stukken dat in hoofde van verzoekers geen wetsontduiking kan worden weerhouden en wordt het geenszins ten genoegen van recht aangetoond dat de intentie van minstens één van de echtgenoten kennelijk niet zou gericht zijn op het tot standbrengen van een duurzame levensgemeenschap, maar enkel op het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel dat is verbonden aan de staat van gehuwde;

Integendeel, uit de voorliggende gegevens blijkt dat verzoekers de wil hebben een duurzame levensgemeenschap op te bouwen en een gezin te stichten, derwijze dat het verzoek van verzoekers tot erkenning van hun huwelijk en de vraag tot honorering van deze erkenning door de FOD Binnenlandse Zaken gegrond zijn;

Er is derhalve ook geen aanleiding om de erkenning door de ambtenaar van Burgerlijke Stand van Mechelen teniet te doen;

## **OM DEZE REDENEN, DE RECHTBANK**

[...]

Verklaart het verzoek van verzoekers slechts ontvankelijk en gegrond in de hierna volgende mate :



Zegt voor recht dat het huwelijk van verzoekers rechtsgeldig werd afgesloten te (...) (Turkije) op (..) januari 2008 en dat het huwelijk dient te worden erkend in België;

Zegt voor recht dat deze erkenning ook dient te worden gerespecteerd door de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken;

Verklaart zich onbevoegd om kennis te nemen en uitspraak te doen over het meer en/of anders gevorderde;

Veroordeelt de Belgische Staat tot de kosten, begroot op 52,00 EUR rolstelling en 1.200,00 EUR RPV;

Gedaan in de raadkamer van de 7<sup>de</sup> kamer van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel op datum van 17 **november 2009**, waar aanwezig waren en zitting namen:

- de heer D. Vanderwaeren, alleenrechtsprekend rechter,
- mevrouw C. Vanachter, griffier.

